

Uroczystość Corpus Christi

Dziś, w uroczystość Bożego Ciała, rozważamy wspólnie głębię miłości Pana, która sprawiła, że pozostał ukryty pod postaciami sakramentalnymi...

19 czerwca

Dziś, w uroczystość Bożego Ciała, rozważamy wspólnie głębię miłości Pana, która sprawiła, że pozostał ukryty pod postaciami sakramentalnymi i wydaje się, że słyszymy na własne uszy Jego nauki

skierowane do tłumu: *Oto siewca wyszedł siał. A gdy siał, niektóre ziarna padły na drogę, nadleciały ptaki i wydziobały je. Inne padły na miejsca skaliste, gdzie niewiele miały ziemi; i wnet powschodziły, bo gleba nie była głęboka. Lecz gdy słońce wzeszło, przypaliły się i uschły, bo nie miały korzenia. Inne znowu padły między ciernie, a ciernie wybijały i zagłuszyły je. Inne w końcu padły na ziemię żyzną i plon wydały, jedno stokrotny, drugie sześćdziesięciokrotny, a inne trzydziestokrotny (Mt 13, 3-8). (To Chrystus Przychodzi, 150)*

Chciałbym, żebyśmy rozważając to wszystko, zdali sobie sprawę z naszej misji jako chrześcijan, żebyśmy zwrócili oczy ku Najświętszej Eucharystii, ku Jezusowi, który – obecny wśród nas – ustanowił nas swoimi członkami: *vos estis corpus Christi et membra de membro*, wy jesteście ciałem Chrystusa i

członkami złączonymi z innymi
członkami. Nasz Bóg zdecydował się
pozostać w Tabernakulum, żeby nas
żywić, żeby nas umacniać, żeby nas
przebóstwiać, żeby dawać
skuteczność naszej pracy i naszemu
wysiłkowi. Jezus jest jednocześnie
siewcą, ziarnem i owocem zasiewu:
Chlebem życia wiecznego.

Ten stale odnawiany cud
Najświętszej Eucharystii posiada
wszystkie cechy sposobu działania
Jezusa. Prawdziwy Bóg i prawdziwy
człowiek, Pan nieba i ziemi ofiaruje
się nam jako pokarm w sposób
najbardziej naturalny i zwyczajny.
Tak wyczekuje naszej miłości od
prawie dwóch tysięcy lat. To wiele
czasu, a zarazem niewiele: ponieważ
tam, gdzie jest miłość, dni uciekają
szybko.

Przychodzi mi na myśl wzruszający
poemat galicyjski, jedna z pieśni
Alfonsa X Mądrego – legenda o

pewnym mnichu, który w swojej prostocie poprosił Najświętszą Maryję Pannę, by mógł zobaczyć niebo, choćby tylko przez chwilę. Maryja spełniła jego pragnienie i poczciwy zakonnik został przeniesiony do raju. Kiedy powrócił, nie rozpoznawał nikogo z mieszkańców klasztoru. Jego modlitwa, która jemu wydała się bardzo krótka, trwała trzy wieki. Trzy wieki są niczym dla miłującego serca. W ten sposób tłumaczę sobie owe dwa tysiące lat oczekiwania Pana w Eucharystii. Jest to oczekiwanie Boga, który miłuje ludzi, który nas szuka, który kocha nas takimi, jacy jesteśmy – ograniczonych, egoistycznych, niestałych, ale jednak zdolnych do odkrycia Jego nieskończonej miłości i do oddania się Mu całkowicie.

Z miłości oraz po to, by nauczyć nas kochać, Jezus przyszedł na ziemię i pozostał wśród nas w Eucharystii.

Umiłowawszy swoich na świecie, do końca ich umiłował (J 13, 1) – tymi słowami św. Jan rozpoczyna opis tego, co się wydarzyło w ową wigilię Paschy, kiedy Jezus – jak pisze św. Paweł – wziął chleb i dzięki uczyniwszy, połamał i rzekł: «To jest Ciało moje za was [wydane]. Czyńcie to na moją pamiątkę!» Podobnie, skończywszy wieczerzę, wziął kielich, mówiąc: «Ten kielich jest Nowym Przymierzem we Krwi mojej. Czyńcie to, ile razy pic będziecie, na moją pamiątkę!» (1 Kor 11, 23-25). (To Chrystus przychodzi, 151)

Procesja Bożego Ciała sprawia, że Chrystus staje się obecny w wioskach i miastach świata. Jednakże ta obecność – powtarzam – nie powinna być sprawą jednego dnia, hałasem, który się słyszy i o którym się zapomina. To przejście Chrystusa przypomina nam, że powinniśmy odkrywać Go również w swoich codziennych zajęciach. Uroczystej

procesji dzisiejszego czwartku
powinna towarzyszyć cicha i prosta
procesja codziennego życia każdego
chrześcijanina, człowieka takiego jak
inni, ale posiadającego szczęście
otrzymania wiary i Bożej misji, żeby
postępować w taki sposób, by
odnowić orędzie Pana na ziemi. Nie
brakuje nam błędów, nędz,
grzechów. Bóg jednak przebywa z
ludźmi i powinniśmy pozwolić, żeby
się nami posługiwał i by nieustannie
przechodził pośród stworzeń. (*To
Chrystus Przychodzi*, 156)

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/dailytext/
uroczystosc-corpus-christi/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/dailytext/uroczystosc-corpus-christi/) (09-08-2025)